

โอกาสของนักลงทุนไทยในประเทศศรีลังกา Opportunities for Thai Investors in Sri Lanka

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทศสุรีย์ เปรมศรีรัตน์
- กลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์การเงิน
- คณะเศรษฐศาสตร์
- มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
-
- **Assistant Professor Tassuree Preamsrirot**
- Economics of Finance
- School of Economics
- University of the Thai Chamber of Commerce
- E-mail: tassuree@yahoo.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นนักลงทุนไทยทราบถึงโอกาส ลู่ทางการลงทุน ยุทธศาสตร์การลงทุน และสิทธิประโยชน์ที่นักลงทุนไทยจะได้รับจากการเข้าไปลงทุนในประเทศศรีลังกา ประเทศศรีลังกามีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีความสัมพันธ์ทางการค้ากับประเทศไทยมาอย่างยาวนาน ปัจจุบันรัฐบาลศรีลังกาส่งเสริมให้นักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุนในประเทศศรีลังกามากขึ้น โดยมีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เป็นหน่วยงานภาครัฐ มีหน้าที่อำนวยความสะดวกด้านการลงทุน และให้สิทธิประโยชน์เพื่อจูงใจให้นักลงทุนต่างชาติสนใจเข้าไปประกอบธุรกิจในประเทศศรีลังกามากขึ้น โดยอุตสาหกรรมที่นักลงทุนไทยมีศักยภาพเข้าไปลงทุนในประเทศศรีลังกา และได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐเป็นอย่างดี ได้แก่ ภาคการประมง ภาคการก่อสร้าง และภาคการท่องเที่ยวและบริการ โดยยุทธศาสตร์การลงทุนในประเทศศรีลังกาจำแนกได้ 4 ข้อ ได้แก่ ยุทธศาสตร์การหาแหล่งเงินทุน ยุทธศาสตร์การใช้แรงงาน ยุทธศาสตร์การได้มาซึ่งการยกเว้นภาษีชั่วคราว และยุทธศาสตร์การเลือกทำเลที่ตั้งเพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิประโยชน์การลงทุน

คำสำคัญ: นักลงทุนไทย ยุทธศาสตร์การลงทุน อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ ประเทศศรีลังกา

Abstract

The aim of this paper is to provide an in-depth analysis of investment opportunities, approaches, strategies, and incentives for Thai investors who would like to trade and invest in Sri Lanka. Sri Lanka not only has the potential of a highly accelerating economic growth, it also has a long-term mutual relationship with Thailand, and Sri Lanka is attracting more foreign direct investment. Sri Lanka has currently established a Board of Investment as the central facilitation point, and to provide incentives for investors. Numerous opportunities are awaiting Thai investors in many sectors, especially fishery, construction and property development, hotels and other accommodation, and tourism and hospitality. All of which is supported and promoted by Sri Lanka's government. Investment strategies in Sri Lanka for Thai investors consist of 4 items: fund raising, workforce, tax exemption and location, in order to acquire the best incentives from the country.

Keywords : Thai Investors, Investment Strategy, Potential Industries, Sri Lanka

บทนำ

ปัจจุบันนักลงทุนไทยให้ความสนใจขยายการลงทุนไปยังประเทศต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่มีนักลงทุนลงทุนในประเทศกลุ่มอาเซียน แต่อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากประเทศกลุ่มอาเซียนแล้ว ยังมีอีกหลายประเทศที่น่าสนใจเข้าไปลงทุน ประเทศศรีลังกาก็เป็นหนึ่งในนั้น โดยรัฐบาลศรีลังกาได้มีการพัฒนาประเทศและส่งเสริมให้นักลงทุนเข้าไปลงทุนในประเทศศรีลังกามากขึ้น โดยอำนวยความสะดวกด้านการลงทุนและให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุนต่างชาติมากขึ้น และเมื่อพิจารณาด้านเศรษฐกิจและการค้าแล้ว จะพบว่า ประเทศศรีลังกามีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างต่อเนื่อง ดังต่อไปนี้

จากการพิจารณาตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP)

ของศรีลังกา (ตารางที่ 1) ในช่วงปี 2545-2556 จะพบว่า ในปี 2545 ประเทศศรีลังกามีมูลค่า GDP เท่ากับ 1,636,037 ล้านบาทศรีลังกา และหลังจากนั้น เศรษฐกิจของประเทศศรีลังกาก็เจริญเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากในปี 2551 ศรีลังกามี GDP มูลค่าเท่ากับ 4,410,682 ล้านบาทศรีลังกา ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.25 จากปี 2550 สำหรับในปี 2553 มี GDP เท่ากับ 5,604,104 ล้านบาทศรีลังกา ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.90 จากปี 2552 และในปี 2556 ศรีลังกามี GDP มูลค่าเท่ากับ 8,673,870 ล้านบาทศรีลังกา ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.45 จากปี 2555 จากตัวเลขที่กล่าวมานี้ สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศศรีลังกาได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ ราคาคงที่ ปี 2545

ปี พ.ศ.	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (ล้านรูปีศรีลังกา)	อัตราการขยายตัวของ GDP (%)
2545	1,636,037	-
2546	1,822,467	11.40
2547	2,090,841	14.73
2548	2,452,782	17.31
2549	2,938,680	19.81
2550	3,578,688	21.78
2551	4,410,682	23.25
2552	4,835,293	9.63
2553	5,604,104	15.90
2554	6,544,009	16.77
2555	7,578,554	15.81
2556	8,673,870	14.45

ที่มา: Asian Development Bank (ADB), 2015.

สำหรับด้านการค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศศรีลังกา จะพบว่า ประเทศไทยและประเทศศรีลังกามีความสัมพันธ์ด้านการค้าระหว่างประเทศมาอย่างยาวนาน ดังจะเห็นได้จากข้อมูลการค้าระหว่าง 2 ประเทศตั้งแต่ปี 2545-2557 (ตารางที่ 2) จะพบว่า ประเทศไทยมีการส่งออกสินค้าไปยังศรีลังกามากกว่าที่ประเทศไทยจะนำเข้าสินค้าจากประเทศศรีลังกา ทำให้ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้ามาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จาก ปี 2552 มูลค่าการค้าเท่ากับ 13,319.91 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็นเท่ากับ 15,400.54 ในปี 2553 และเพิ่มขึ้นเป็น 17,524.89 ล้านบาทในปี 2554 ทำให้ประเทศไทยได้เปรียบดุลการค้าเพิ่มขึ้น โดยดุลการค้าของไทยในปี 2552

เท่ากับ 9,084.53 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 10,076.88 ล้านบาทในปี 2553 และเพิ่มขึ้นเป็น 11,845.53 ล้านบาทในปี 2554 และในปี 2556 การค้าระหว่างประเทศไทยกับศรีลังกามีมูลค่าการค้ารวมเท่ากับ 14,542.03 ล้านบาท แบ่งเป็นไทยส่งสินค้าออกไปยังศรีลังกาเป็นมูลค่า 12,800.58 ล้านบาท ในขณะที่ประเทศไทยนำเข้าสินค้าจากประเทศศรีลังกามูลค่าเพียง 1,741.45 ล้านบาท ส่งผลให้ประเทศไทยได้เปรียบดุลการค้าเท่ากับ 11,059.13 ล้านบาทจากตัวเลขดังกล่าว จะเห็นได้ชัดว่า ภาวะการค้าระหว่างประเทศทั้งสองเป็นไปได้อย่างดี มีการติดต่อค้าขายกันอย่างต่อเนื่องมายาวนาน

ตารางที่ 2 การค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศศรีลังกา หน่วย : ล้านบาท

ปี	มูลค่ารวม	ไทยส่งออกไป ศรีลังกา	ไทยนำเข้าจาก ศรีลังกา	ดุลการค้าของไทย
2545	6,825.23	6,536.97	288.26	6,248.71
2546	6,992.89	6,657.43	335.46	6,321.97
2547	7,731.48	7,346.25	385.23	6,961.02
2548	8,300.57	7,780.50	520.07	7,260.43
2549	12,227.84	11,200.25	1,027.59	10,172.66
2550	10,679.55	9,421.44	1,258.11	8,163.33
2551	13,634.05	11,393.17	2,240.88	9,152.29
2552	13,319.91	11,202.22	2,117.69	9,084.53
2553	15,400.54	12,738.71	2,661.83	10,076.88
2554	17,524.89	14,685.21	2,839.68	11,845.53
2555	17,002.81	14,018.98	2,983.83	11,035.15
2556	14,542.03	12,800.58	1,741.45	11,059.13
2557 (ม.ค.-ส.ค.)	10,134.07	9,059.63	1,074.44	7,985.19

ที่มา: กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2555.

สำหรับการพิจารณามูลค่าการส่งออก และ อัตราการขยายตัวของสินค้าส่งออก 10 อันดับแรกของประเทศไทยไปยังประเทศศรีลังกา (ตารางที่ 3) จะพบว่า ในปี 2556 สินค้าส่งออกสำคัญที่ประเทศไทยส่งออกไปยังประเทศศรีลังกา 5 อันดับแรก ได้แก่

ปลาแห้ง ผ้าฝืน น้ำตาลทราย รถยนต์ อุปกรณ์ และ ส่วนประกอบ และเม็ดพลาสติก โดยมีมูลค่าการส่งออกเท่ากับ 1,424.65, 1,229, 1,040.5, 663.8 และ 604.1 ล้านบาท ตามลำดับ

ตารางที่ 3 มูลค่าสินค้าส่งออก 10 อันดับแรกของประเทศไทยไปยังประเทศศรีลังกา

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินค้า	2552	2553	2554	2555	2556
ปลาแห้ง	906.50	937.70	945.80	998.88	1,424.65
ผ้าผืน	1,595.7	1,734.3	1,552.4	1,348.2	1,229.0
น้ำตาลทราย	1,680.4	1,179.5	860.7	1,038.7	1,040.5
รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	630.3	1316.7	1,738.6	2,249.7	663.8
เม็ดพลาสติก	536.1	661	734.4	795.4	604.1
เคมีภัณฑ์	644.3	689.8	493.9	459.0	550.6
เครื่องจักรกลและส่วนประกอบฯ	298.5	344.8	1,008.4	657.9	497.4
ด้ายและเส้นใยประดิษฐ์	381.2	502.4	345.6	325.4	467.4
อัญมณีและเครื่องประดับ	251.3	315.3	521.6	187.8	289.9
ยางพารา	73.1	297.5	427.5	575.0	237.5
รวมสินค้า 10 รายการ	6,997.4	7,979.0	8,628.9	8,635.8	7,004.8
อื่น ๆ	4,204.6	4,759.7	6,056.3	5,383.2	5,795.8
รวมทั้งสิ้น	11,202.2	12,738.7	14,685.2	14,019.0	12,800.6

หมายเหตุ: การจัดอันดับใช้ปีล่าสุดเป็นเกณฑ์

ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์, 2556.

การวิเคราะห์ศักยภาพของประเทศศรีลังกา โดยอาศัยแบบจำลอง Diamond Model

เพื่อให้การวิเคราะห์โอกาสการลงทุนของนักลงทุนไทยในประเทศศรีลังกามีความชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้มีการนำ Diamond Model มาใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ โดยพิจารณาจากปัจจัยแวดล้อมที่สำคัญ 5 ด้านประกอบด้วย 1. ปัจจัยการผลิต (Input Factor Conditions) 2. อุปสงค์ (Demand Conditions) 3. อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนกัน (Related and Supporting Industries) 4. ด้านการแข่งขันและกลยุทธ์ทางธุรกิจ (Strategy and Rivalry Context) และ 5. บทบาทภาครัฐ (Government) สามารถสรุป

ได้ ดังนี้

1. ด้านปัจจัยการผลิต (Input Factor Conditions)

1) ทรัพยากรบุคคล

ในปี 2557 ประเทศศรีลังกามีประชากรทั้งสิ้น 20,780,627 คน ประชากรในประเทศส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธนิกายเถรวาทมากที่สุดถึงร้อยละ 70 ศาสนาฮินดู ร้อยละ 15 ศาสนาคริสต์ ร้อยละ 8 และศาสนาอิสลาม ร้อยละ 7 โดยประชากรส่วนมากของศรีลังกามากกว่า ร้อยละ 90 อ่านออกเขียนได้ และได้รับการศึกษาและฝึกอบรมอยู่เสมอ เนื่องจากผลของระบบการศึกษาฟรีในประเทศ โดยนักศึกษา

ที่เรียนจบในระดับอุดมศึกษา จะได้รับการฝึกหลักสูตรทางเทคนิคและธุรกิจ ซึ่งระบบการศึกษารูปแบบนี้จะมีส่วนช่วยผลิตแรงงานที่ไม่เพียงแต่มีความสามารถแต่ยังฉลาด ฝึกฝนได้ง่าย และคุ้นเคยกับระบบการผลิตและการบริการที่ทันสมัยอีกด้วย

ด้านการจ้างงานของประเทศศรีลังกา จะพบว่า ในปี 2555 มีการจ้างงาน 8,118 พันคน จากบุคคลที่อยู่ในกำลังแรงงาน 8,454 พันคน ส่วนในปี 2556 มีจำนวนการจ้างงาน 8,418 พันคน จากบุคคลที่อยู่ในกำลังแรงงาน 8,802 พันคน โดยทำงานในภาคการบริการเป็นอันดับหนึ่ง 3,711 พันคน รองลงมา คือ ภาคการเกษตร 2,505 พันคน และภาคอุตสาหกรรม 2,202 พันคน

สำหรับการพิจารณาค่าแรงขั้นต่ำของประเทศศรีลังกา จะพบว่า ประเทศศรีลังกามีค่าแรงขั้นต่ำต่ำกว่าเมื่อเทียบกับอีกหลายประเทศ อัตราค่าแรงจะขึ้นอยู่กับประเภทของแรงงานและอุตสาหกรรมที่แรงงานนั้น ๆ ทำ ภาคการเกษตร ค่าแรงขั้นต่ำจะคิดเป็นรายวัน ตั้งแต่ 380 รูปีต่อวันขึ้นไป ส่วนภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ จะจำแนกแรงงานออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ แรงงานมีฝีมือ แรงงานกึ่งมีฝีมือ และแรงงานไร้ฝีมือ โดยแรงงานมีฝีมือในภาคอุตสาหกรรมจะมีอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำอยู่ระหว่าง 7,500-9,500 รูปีต่อเดือน แรงงานกึ่งมีฝีมือมีอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำอยู่ระหว่าง 7,000-8,000 รูปีต่อเดือน และแรงงานไร้ฝีมือจะมีอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำอยู่ระหว่าง 6,500-7,500 รูปีต่อเดือน ส่วนแรงงานในภาคบริการ แรงงานมีฝีมือมีค่าจ้างอยู่ระหว่าง 8,400-9,500 รูปีต่อเดือน รองลงมา คือ แรงงานกึ่งมีฝีมือ ที่มีค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำอยู่ระหว่าง 7,500-8,000 รูปีต่อเดือน และสุดท้ายแรงงานไร้ฝีมือ ที่มีค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำระหว่าง 6,500-7,500

รูปีต่อเดือน

2) ทรัพยากรทางกายภาพ

ประเทศศรีลังกามีลักษณะภูมิประเทศเป็นเกาะ ตั้งอยู่ในมหาสมุทรอินเดีย ห่างจากตอนใต้ของประเทศอินเดียประมาณ 80 กิโลเมตร มีอ่าวแมนนาร์และช่องแคบพอร์คคั่นกลาง อาณาเขตทิศเหนือและตะวันออกติดกับอ่าวเบงกอล ทิศใต้และทิศตะวันตกติดกับมหาสมุทรอินเดีย ประเทศศรีลังกามีที่ตั้งเอื้อประโยชน์ต่อการลงทุน เป็นประเทศที่มีสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจในเชิงบวกที่ดึงดูดนักลงทุนเป็นอย่างมาก เพราะตั้งอยู่ในเส้นทางขนส่งทางเรือที่สำคัญของโลก เป็นทำเลที่มีความสะดวกในการเป็นศูนย์กลางทางการค้าสำหรับภูมิภาคเอเชียใต้ โดยมีเส้นทางที่เชื่อมต่อกับประเทศในเอเชียใต้ และน่านน้ำแปซิฟิกที่ติดกับทวีปยุโรปและอเมริกา อีกทั้งประเทศศรีลังกายังตั้งอยู่ถัดจากประเทศในกลุ่มอนุทวีปอินเดียที่มีการเจริญเติบโตสูง ทั้งยังอยู่ใกล้กับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และตะวันออกกลาง ทำให้ประเทศศรีลังกามีความได้เปรียบทางด้านพื้นที่ตั้งและการเชื่อมต่อของประเทศ

3) ทรัพยากรทุน

การพิจารณาด้านเงินทุนของประเทศศรีลังกา จะพบว่า ถึงแม้เศรษฐกิจของประเทศจะดีขึ้นเรื่อย ๆ แต่ศรีลังกาก็ยังมีเงินทุนจำกัด และเงินทุนที่มีก็จะใช้ในการฟื้นฟูและพัฒนาประเทศในหลาย ๆ ด้าน ทำให้ประเทศต้องใช้เงินทุนมหาศาลไปในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาประเทศเพื่อรองรับการเจริญเติบโตทางค่าที่เพิ่มขึ้น จึงสามารถกล่าวได้ว่า ถ้านักลงทุนต่างชาติใด ต้องการเข้าไปประกอบธุรกิจในประเทศศรีลังกา และต้องการได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากรัฐบาลศรีลังกา คงมีโอกาส

เป็นไปได้ยาก เพราะศรีลังกาเองก็มีภาระมากพออยู่แล้ว

สำหรับกรณีนักลงทุนไทยที่ประสงค์จะไปลงทุนในประเทศศรีลังกา และต้องการกู้เงินเพื่อการลงทุนก็สามารถเลือกแหล่งเงินทุนได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สำหรับประเทศไทย แหล่งเงินทุนที่พร้อมจะให้การสนับสนุนนักลงทุนไทยไปประกอบธุรกิจในต่างประเทศ ได้แก่ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า (EXIM Bank) ที่พร้อมจะให้ความช่วยเหลือนักลงทุนไทยที่สนใจเข้าไปลงทุนในประเทศศรีลังกา (กรวิทย์ ต้นศรี และคณะ, 2557: 1-19) สำหรับแหล่งเงินทุนในประเทศศรีลังกาก็มีสถาบันการเงินหลายแห่งพร้อมให้การสนับสนุนนักลงทุนต่างชาติทั้งในรูปธนาคารภาครัฐ ธนาคารภาคเอกชน ธนาคารต่างชาติ และธนาคารเฉพาะด้าน โดยนักลงทุนที่มีความสนใจในภาคการส่งออกหรือนักลงทุนต่างชาติทั่วไปสามารถเข้าถึงการเงินได้จากสถาบันการเงินต่าง ๆ เช่น Development Finance Corporation of Ceylon (DFCC), National Development Bank (NDB) และ Bank of Ceylon

อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญเป็นอันดับต้น ๆ ที่นักลงทุนควรพิจารณาประกอบการตัดสินใจลงทุนก็คือ อัตราดอกเบี้ย ซึ่งนักลงทุนควรเปรียบเทียบอัตราดอกเบี้ยระหว่างแหล่งเงินทุนในประเทศไทยและในศรีลังกาก่อนว่า แหล่งเงินทุนใดต้นทุนต่ำที่สุดและให้เงื่อนไขการกู้ยืมที่เหมาะสมที่สุด เพื่อลดภาระ

ทางการเงินที่จะต้องผูกพันธุรกิจจนกว่าจะครบกำหนดสัญญา

4) โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure)

4.1) การคมนาคมขนส่ง

ประเทศศรีลังกาให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบเครือข่ายคมนาคมขนส่งเป็นอันดับต้น ๆ มีการปรับปรุงพัฒนาถนน ท่าเรือ และท่าอากาศยานที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพและทันสมัยยิ่งขึ้น โดยระบบคมนาคมขนส่งของประเทศมี 4 ช่องทางได้แก่ 1) การคมนาคมขนส่งทางอากาศ มีสายการบินของประเทศคือ Sri Lankan Airlines มีท่าอากาศยานนานาชาติ 4 แห่ง¹ 2) การคมนาคมขนส่งทางบก มีถนนทางหลวงเชื่อมระหว่างเมืองต่าง ๆ ความยาว 97,286 กิโลเมตร และเพื่อการจราจรและการคมนาคมขนส่งที่สะดวกยิ่งขึ้น มีการซ่อมแซมถนน และสะพานต่าง ๆ อยู่เสมอ เพื่อเพิ่มความคล่องตัวทางด้านการสัญจรให้สูงขึ้น 3) การคมนาคมขนส่งทางรถไฟยังไม่เพียงพอต่อการเชื่อมต่อกับทางถนนและเขตประกอบการอุตสาหกรรมมากนัก อย่างไรก็ตามปัจจุบันประเทศศรีลังกามีการพัฒนาระบบทางรถไฟไปสู่เขตประกอบการอุตสาหกรรมมากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการเคลื่อนย้ายสินค้าให้เป็นอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น 4) การคมนาคมขนส่งทางน้ำ การบริหารงานท่าเรือ ประเทศศรีลังกาถือว่าสำคัญมากมาย² โดยท่าเรือที่สำคัญที่สุด ได้แก่ Colombo

¹ ได้แก่ 1) Bandaranaike หรือ Katunayake International Airport 2) Ratmalana International Airport โดยสองแห่งนี้ตั้งอยู่ที่เมือง Colombo 3) Hambantota หรือ Mattala International Airport (อยู่ที่เมือง Hambantota) และ 4) Jaffna International Airport (ตั้งอยู่ที่เมือง Jaffna)

² เช่น Colombo Sea Port, Galle Sea Port, Kankasanturai Sea Port, Trincomalee Sea Port และ Hambantota Sea Port โดยท่าเรือแต่ละแห่งจะมีเครือข่ายเชื่อมโยงกับการคมนาคมขนส่งทั้งทางบกและทางอากาศ

Sea Port เป็นท่าเรือขนาดใหญ่ มีอาคารลำเลียงสินค้า สถานีเก็บสินค้าขนาดใหญ่ควบคุมด้วยระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีที่ตั้งอยู่ไม่ไกลจากเขตประกอบการอุตสาหกรรม และเมืองสำคัญต่าง ๆ มากนัก ทำให้การขนส่งสินค้าทำได้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น

4.2) พลังงานและเชื้อเพลิง

ประเทศศรีลังกามีแผนในการพัฒนาพลังงานและเชื้อเพลิง เพื่อเพิ่มพลังงานไฟฟ้าในประเทศจาก 2817 MW เป็น 4732 MW (ภายในปี พ.ศ. 2559) และมีโครงการโรงไฟฟ้าที่สำคัญ ได้แก่ โครงการโรงไฟฟ้าถ่านหิน Norochcholaï โครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำ Upper Kothmale (UKHP) และโครงการโรงไฟฟ้าพลังงานถ่านหิน Trincomalee

4.3) ระบบสื่อสารโทรคมนาคม

ด้านการพัฒนาระบบสื่อสาร ประเทศศรีลังกามีการเชื่อมโยงระบบการสื่อสารของประเทศเข้ากับระบบเคเบิลใยแก้วใต้น้ำ The South East Asia-Middle East-West Europe 4 (SEA-ME-WE IV) ซึ่งเป็นระบบเคเบิลใต้น้ำไฟเบอร์ออปติกที่เปรียบตั้งเสาหลักสำคัญของการสื่อสาร อันเชื่อมต่อกับดาวเทียม 11 ดวงที่โคจรอยู่ทางใต้ของประเทศ โดยจะมีการเชื่อมโยงระหว่างประเทศต่าง ๆ ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับทวีปยุโรปเข้าด้วยกัน ผ่านทางประเทศในกลุ่มอนุทวีปอินเดียและตะวันออกเฉียงใต้ โครงการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำภูมิภาคเหล่านี้เป็นประเทศแถวหน้าสู่การสื่อสารระดับโลก โดยดำเนินการเพิ่มช่วงความถี่ (Bandwidth) และการเชื่อมต่อผู้ใช้ระดับโลกในเส้นทางระหว่างประเทศสิงคโปร์และฝรั่งเศส โดยระบบเคเบิลใยแก้วใต้น้ำ SEA-ME-WE IV นี้มีช่วงความถี่ 1.28 เทราบิตต่อวินาที มีอายุการใช้งานได้ถึง 25 ปี ประเทศศรีลังกาหวังเป็นอย่าง

ยิ่งว่า ระบบเคเบิลใยแก้วใต้น้ำจะช่วยให้ประเทศศรีลังกาได้ผลประโยชน์มหาศาลจากช่วงความถี่นี้ และเป็นการนำทางประเทศให้ไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจระดับโลกได้ในอนาคต

2. ด้านปัจจัยอุปสงค์ (Demand Conditions)

ประเทศศรีลังกาประสบภาวะความขัดแย้งซึ่งมีมาอย่างยาวนาน และเมื่อความขัดแย้งสิ้นสุดลงผู้บริโภคภายในประเทศมีความต้องการสินค้าอุปโภคบริโภคเป็นอย่างมาก และต้องการสินค้าหลากหลายประเภท ในขณะที่ประเทศยังไม่สามารถผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ทำให้สินค้าหลายชนิดในตลาดศรีลังกายังมีปริมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการ และคุณภาพยังไม่ดีมากนัก โดยประเทศไทยถือเป็นตลาดที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคศรีลังกาได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอาหารแห้ง อาหารทะเล อาหารกระป๋อง โดยปลาแห้งเป็นที่นิยมมากในศรีลังกา ดังจะเห็นได้จากในปี 2556 การส่งออกปลาแห้งจากประเทศไทยไปยังประเทศศรีลังกามีมูลค่าสูงเป็นอันดับ 1 มีมูลค่า 1,424.65 ล้านบาท โดยศรีลังกาจะนำเข้าปลาแห้งจากประเทศไทย เพื่อไปจำหน่ายให้ผู้บริโภคชาวศรีลังกา

นอกเหนือจากนี้ นักลงทุน/ประชาชนศรีลังกายังต้องการการนำเข้าสินค้าและวัตถุดิบจำพวกยานยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ ผ้าฝ้าย เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง เม็ดพลาสติก ด้ายเส้นใยประดิษฐ์เป็นจำนวนมาก

สาเหตุที่ศรีลังกานิยมนำเข้าสินค้าจากประเทศไทย เพราะสินค้านี้มีคุณภาพดี ได้มาตรฐานถึง แม้ว่าสินค้านั้นบางรายการจะมีราคาสูงกว่าประเทศจีน ประเทศเวียดนาม และประเทศอินเดีย แต่ศรีลังกาก็ยังเชื่อมั่นในคุณภาพสินค้าของประเทศไทย

3. ด้านอุตสาหกรรมเชื่อมโยง สนับสนุน และความสามารถในการรวมกลุ่มเครือข่ายในประเทศเพื่อนบ้าน (Related and Supporting Industries)

ระบบโลจิสติกส์ของประเทศ ประเทศศรีลังกา มีการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งทั้งทางบก น้ำ และอากาศ และขยายศักยภาพการขนส่งสินค้า การรองรับ การบรรจุสินค้า และการดำเนินงานทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และพัฒนาเครือข่ายในทุก ๆ ด้านให้ครอบคลุมทั่วประเทศ เพื่อให้การกระจายสินค้าไปยังเมืองต่าง ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วและสะดวกที่สุด

ด้านความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมสนับสนุนด้านต่าง ๆ สถาบันการศึกษาในประเทศก็มีส่วนเสริมสร้างศักยภาพของแรงงาน โดยนักศึกษาที่เรียนจบในระดับอุดมศึกษาจะได้รับการฝึกหลักสูตรทางเทคนิคและธุรกิจ ซึ่งระบบการศึกษาเช่นนี้จะมีส่วนช่วยผลิตแรงงานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

สำหรับหน่วยงานภาครัฐก็มีส่วนช่วยส่งเสริมให้อุตสาหกรรมให้พัฒนาไปได้อย่างราบรื่นเช่นกัน โดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการลงทุนของต่างชาติโดยตรง อาทิเช่น คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment: BOI) คณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรม (Industrial Development Board) และ Sri Lanka Export Development Board ที่มีหน้าที่อำนวยความสะดวกด้านข้อมูลที่สำคัญต่าง ๆ ในการประกอบธุรกิจ เช่น ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ การค้า นโยบายการค้า ข้อตกลงทางการค้า สถิติการค้า

นอกเหนือจากนี้ ประเทศศรีลังกามีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจกับกลุ่มประเทศต่าง ๆ เช่น ความร่วมมือแห่งภูมิภาคเอเชียใต้ (SAARC) และความร่วมมือแห่งอ่าวเบงกอลว่าด้วยความร่วมมือหลากหลาย

สาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ซึ่งการรวมกลุ่มทางการค้าจะส่งผลให้การค้าระหว่างประเทศสมาชิกเป็นไปอย่างราบรื่น ลดอุปสรรคทางการค้าที่มีต่อกันลง เพื่อเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศสมาชิกอีกด้วย ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ถือเป็นความพยายามที่จะพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศให้มีความแข็งแกร่ง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของประเทศนั่นเอง

4. ด้านการแข่งขันและกลยุทธ์ (Strategy and Rivalry Context)

ที่ผ่านมา ธุรกิจท่องเที่ยวในประเทศศรีลังกาขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน นับตั้งแต่สถานการณ์การเมืองภายในประเทศสงบลง ดังจะเห็นได้จากข้อมูลของ Sri Lanka Tourism Development Authority Statistical Report ระบุว่า ในปี 2557 มีนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศมาเที่ยวในประเทศศรีลังกาเป็นจำนวนมาก ดังจะเห็นได้จากในเดือนมกราคม ปี 2557 จำนวน 146,575 คน เพิ่มขึ้นเป็น 178,672 คน ในเดือนธันวาคมของปีเดียวกันสรุปโดยรวมทั้งปี 2557 มีนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 1,527,153 คน และในปี 2559 รัฐบาลศรีลังกาได้ตั้งเป้าไว้ว่านักท่องเที่ยวจะเพิ่มจำนวนเป็น 2.5 ล้านคน ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ เป็นเหตุให้รัฐบาลของประเทศศรีลังกามุ่งผลักดันภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เนื่องจากได้เล็งเห็นแล้วว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวศรีลังกาเจริญเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยรัฐบาลได้จัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยว (Tourism Development Strategy) ที่จัดทำโดย Ministry of Economic Development ออกมาใช้อย่างเป็นทางการ โดยยุทธศาสตร์นี้จะนำออกมาใช้ ในตั้งแต่ปี 2554-2559 โดยจะประชาสัมพันธ์

สถานที่ท่องเที่ยวของประเทศศรีลังกาตามสื่อต่าง ๆ โดยเน้นว่าประเทศศรีลังกาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่น่ามาเยือน เป็นดินแดนแห่งการจาริกแสวงบุญ มีพระบรมสารีริกธาตุ (พระเขี้ยวแก้ว) มีต้นพระศรีมหาโพธิ์เก่าแก่ และมีเมืองโบราณลึกลับที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ และเป็นแหล่งโบราณคดี

สำหรับอุตสาหกรรมด้านอื่น ๆ ของศรีลังกา ก็ จะได้รับการพัฒนาควบคู่ไปด้วย โดยประเทศศรีลังกา มีจุดแข็งด้านค่าจ้างแรงงานที่ต่ำกว่าหลายประเทศในภูมิภาคเดียวกัน และเพื่อจูงใจให้นักลงทุนต่างชาติ เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศ ทั้งในรูปแบบการผลิต เพื่อการส่งออก และการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า จะมีการให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุนหลากหลาย รูปแบบ เช่น สิทธิในการได้รับการยกเว้นภาษี หรือ สิทธิได้รับความช่วยเหลือในพิธีการศุลกากร เพื่อเป็น กลยุทธ์ในการจูงใจให้นักลงทุนเห็นประโยชน์ในการ เข้ามาลงทุนในประเทศศรีลังกานั้นเอง

5. ด้านภาครัฐ (Government)

รัฐบาลศรีลังกา มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) มีวัตถุประสงค์ในการอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน อีกทั้งยังมี เป้าหมายในการขจัดอุปสรรคด้านการลงทุนให้หมดไป ด้วยการลดขั้นตอนการพิจารณาที่ล่าช้าและไม่จำเป็น ออกไป เพื่อให้แน่ใจว่าการอนุมัติการลงทุนดำเนินไป อย่างรวดเร็ว อันจะเป็นการชักจูงให้ประเทศศรีลังกา มีการลงทุนเพิ่มขึ้น และเพื่อกระตุ้นให้นักลงทุน ต่างชาติสนใจลงทุนในประเทศศรีลังกามากขึ้น มีการให้สิทธิประโยชน์หลากหลายรูปแบบด้วยกัน แต่ ในที่นี้ ขอระบุเฉพาะสิทธิประโยชน์ที่ใช้กันอย่าง แพร่หลายสรุปได้ดังนี้

สิทธิประโยชน์กรณีบริษัทประสบปัญหาใน การประกอบธุรกิจ กรณีบริษัทที่ได้รับอนุมัติจาก คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ดำเนินธุรกิจและ ประสบภาวะมีหนี้สินมากกว่าทุนที่ตนมีอยู่ ทางรัฐบาล จะงดเว้นการเก็บค่าธรรมเนียมในการดำเนินธุรกิจ ต่าง ๆ เช่น ค่าบริหารการจัดการ (Management Fee) ค่าลิขสิทธิ์ (Royalties) และค่าสัมปทาน (Licensing Fee)

สิทธิประโยชน์กรณีได้กำไรจากการประกอบ ธุรกิจ กรณีที่บริษัทมีกำไร (Capital Gains) ผล ตอบแทนที่ได้สามารถส่งกลับไปยังประเทศของตนได้ ในสกุลเงินทุกสกุลตามอัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นทางการ

สิทธิประโยชน์ด้านข้อกำหนดในสัญญา ผู้ใด ก็ตามที่เซ็นสัญญากับ BOI ข้อกำหนดในสัญญา เช่น การให้สิทธิประโยชน์ด้านการยกเว้นภาษี หรือการให้ อัตราภาษีพิเศษที่ได้รับจากกรมศุลกากรจะยังมีผลใช้ ได้ตลอดอายุขององค์กร แม้แต่รัฐบาลหลังจากนั้น ก็ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดในสัญญาเหล่านี้ ได้ และเพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนในประเทศให้ น่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น รัฐบาลยังได้เพิ่มความมั่นใจต่อ เสถียรภาพการลงทุนของนักลงทุน โดยจะไม่มีการ ยึดทรัพย์สินของนักลงทุนต่างชาติให้ตกเป็นของชาติ อีกด้วย

สิทธิประโยชน์ด้านการตั้งสถานประกอบการ ในเขตประกอบการอุตสาหกรรม ประเทศศรีลังกา มีการจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมส่งออก (Export Processing Zones: EPZs) และสวนอุตสาหกรรม (Industrial Parks: IPs) เขตเหล่านี้จะมีสิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคที่จำเป็นอย่างครบ ครัน ถ้าผู้ลงทุนรายใดตั้งสถานประกอบการในเขต เหล่านี้ จะมีโอกาสได้สิทธิพิเศษหลายประการแก่นักลงทุน เช่น ได้รับการยกเว้นภาษีชั่วคราว ได้รับการ

ยกเว้นภาษีสำหรับการนำเข้าสิ่งของที่นำมาใช้เพื่อการผลิต ได้รับความช่วยเหลือในพิธีการศุลกากร ได้รับการอุดหนุนสำหรับอุตสาหกรรมบริการ และสามารถทำธุรกรรมด้านเงินตราต่างประเทศได้

สิทธิประโยชน์ของบริษัทที่ผลิตเพื่อการส่งออก
บริษัทผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก และมีการส่งออกมากกว่า 90% ของสินค้าและบริการ มีสิทธิ์ได้รับการงดเว้นภาษีในส่วนของสินค้าทุน วัตถุดิบในการผลิต รวมทั้งวัตถุดิบในการก่อสร้าง

สิทธิประโยชน์ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน
นักลงทุนต่างชาติสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินต่าง ๆ³ ไม่ว่าจะเป็นการปล่อยกู้ การร่วมถือหุ้น อำนวยความสะดวกในการซื้อขายหุ้น โดยให้การสินเชื่อ การบริการเงินกู้ยืมที่ใช้แก้ปัญหาการเงินระยะสั้น และบริการให้คำปรึกษาทางการเงิน และการจัดการ รวมถึงบริการทางการเงินรูปแบบอื่น ๆ

นอกเหนือจากสิทธิประโยชน์ข้างต้น ยังมีสิทธิประโยชน์อื่น ๆ อีก เพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนในประเทศศรีลังกาให้ดียิ่งขึ้น เช่น สิทธิประโยชน์ด้านการถือเงินของนักลงทุนต่างชาติ และสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีแก่บริษัทที่ผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก เป็นต้น

การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

จุดแข็ง

1) ประชากรในประเทศไทยและประเทศศรีลังกานับถือศาสนาพุทธเหมือนกัน ทำให้มีพื้นฐาน

ทางด้านความคิด จิตใจ อุปนิสัย และประเทศมีวัฒนธรรมใกล้เคียงกัน

2) ประเทศไทยและประเทศศรีลังกามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งทางด้าน การทูต การค้า การลงทุน การเมือง สังคมและวัฒนธรรม และด้านอื่น ๆ อีกทั้งยังมีความร่วมมือสำคัญระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ในรูปข้อตกลงและอนุสัญญาต่าง ๆ โดยความสัมพันธ์ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3) รัฐบาลมีเสถียรภาพ และประเทศมีความมั่นคง เพราะความขัดแย้งสิ้นสุด

4) ประชากรในประเทศศรีลังกามีการศึกษาสูง มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี โดยมีภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลในการติดต่อสื่อสาร ทำให้การเข้าไปประกอบธุรกิจของนักลงทุนต่างชาติมีความสะดวกในด้านการติดต่อสื่อสาร ไม่ต้องหาล่ามท้องถิ่น เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการสื่อสาร

5) ค่าจ้างแรงงานต่ำ และมีปริมาณแรงงานเพียงพอที่จะรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมในอนาคต

6) เศรษฐกิจของประเทศศรีลังกาเจริญเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ

7) การส่งกลับกำไร (Capital Repatriation) ในกรณีที่บริษัทมีกำไร (Capital Gains) ผลตอบแทนที่ได้สามารถส่งกลับไปยังประเทศของตนได้ ในสกุลเงินทุกสกุลตามอัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นทางการ

8) การหาแหล่งเงินทุน สามารถทำได้ทั้งจากธนาคารในประเทศไทย เช่น ธนาคารเพื่อการส่งออก

³ สถาบันการเงินที่นักลงทุนต่างชาติสามารถจัดหาแหล่งเงินทุน เช่น Development Finance Corporation of Ceylon (DFCC), National Development Bank (NDB) และ Bank of Ceylon

และเข้าแห่งประเทศไทย (EXIM Bank) และธนาคารในประเทศศรีลังกา เช่น The Development Finance Corporation of Ceylon และ The National Development Bank (NDB) และ Bank of Ceylon

9) นโยบายรัฐบาลผลักดันให้มีการลงทุนจากต่างชาติ โดยการจัดตั้งหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ BOI ขึ้นมาทำหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการลงทุนของต่างชาติ และคอยอำนวยความสะดวก ให้ความช่วยเหลือด้านการลงทุน และให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุน

10) ประเทศศรีลังกามีระบบการปกป้องคุ้มครองนักลงทุนต่างชาติ โดยการเข้ามาของนักลงทุนต่างชาติจะได้รับการคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญของศรีลังกา (มาตรา 157) โดยนักลงทุนจะได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม และได้รับสิทธิการคุ้มครองและความปลอดภัยอย่างเต็มที่ตามกฎหมายของประเทศศรีลังกา

11) การลงทุนในประเทศศรีลังกามีเสถียรภาพเป็นอย่างดี โดยนักลงทุนใดก็ตามที่เซ็นสัญญากับ BOI ข้อกำหนดในสัญญาจะคงมีมูลค่าตลอดอายุขององค์กร แม้แต่รัฐบาลหลังจากนั้นก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดในสัญญาเหล่านี้ได้

12) กฎหมายเกี่ยวกับการลงทุนของประเทศศรีลังกาเอื้อประโยชน์ให้แก่นักลงทุนต่างชาติเป็นอย่างมาก โดยจะไม่มีกีดกันทรัพย์สินของนักลงทุนต่างชาติให้ตกเป็นของชาติ (ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา 157)

13) ประเทศไทยและประเทศศรีลังกามีการลงนามทำข้อตกลงการจัดเก็บภาษีซ้ำซ้อนระหว่างไทยและศรีลังกา (Double Taxation Agreement between Thailand and Sri Lanka) เพื่อลด/

หลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้ำซ้อนระหว่างกัน และเอื้ออำนวยให้นักลงทุนทั้งจากประเทศไทยและประเทศศรีลังกาลดภาระทางด้านภาษีลง เพื่อเป็นการจูงใจให้มีการลงทุนระหว่างกันมากขึ้น

14) ประเทศศรีลังกามีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจกับกลุ่มประเทศต่าง ๆ เช่น ความร่วมมือแห่งภูมิภาคเอเชียใต้ (SAARC) และความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลว่าด้วยความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจ โดยการรวมกลุ่มทางการค้าจะส่งผลให้การค้าระหว่างประเทศสมาชิกเป็นไปอย่างรวดเร็วขึ้น ลดอุปสรรคทางการค้าที่มีต่อกันลง เพื่อเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศสมาชิก

15) ประเทศศรีลังกามีการจัดทำข้อตกลงการค้าเสรีกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งกับประเทศอินเดียและประเทศปากีสถาน เพื่อร่วมมือกันยกเว้นภาษีและให้สิทธิประโยชน์สำหรับสินค้าที่ผลิตในประเทศทั้งสอง ซึ่งข้อตกลงนี้จะมีประโยชน์กับนักลงทุนไทย เช่น ในกรณีที่นักลงทุนไทยเข้าไปประกอบธุรกิจตั้งฐานการผลิตในประเทศศรีลังกา จะสามารถส่งออกไปยังสองประเทศนี้ได้ ภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรีข้างต้น

16) ประเทศศรีลังกาได้สิทธิพิเศษทางการค้าในการเข้าถึงตลาดสหภาพยุโรป โดยปลอดภาษีภายใต้ระบบสิทธิพิเศษทางการค้า

จุดอ่อน

1) ประชากรในประเทศศรีลังกามีจำนวนไม่มากนัก ถือเป็นตลาดขนาดเล็ก ที่มีอำนาจซื้อต่ำ

2) ประเทศศรีลังกามีพื้นที่ไม่มากนัก ทั้งประเทศเท่ากับ 65,610 ตารางกิโลเมตร

3) การคมนาคมทางรถไฟยังล่าสมัยอยู่ ทั้ง ๆ ที่ทางรถไฟมีเส้นทางรอบเกาะเห็นทะเลที่สวยงามมาก อย่างไรก็ตาม ขณะนี้รัฐบาลศรีลังกาได้รับทราบปัญหานี้ และกำลังเร่งขยายและพัฒนาระบบเครือข่ายการคมนาคมขนส่งทางรถไฟ เพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4) แรงงานศรีลังกาที่มีทักษะมีจำนวนจำกัด

5) การผลิตไฟฟ้าไม่ค่อยพอเพียง ดังนั้น ในช่วงฤดูแล้งอาจขาดแคลนไฟฟ้าในการผลิตได้ เนื่องจากพลังงานไฟฟ้าส่วนใหญ่ผลิตจากพลังงานน้ำ

6) การเจรจาในกรณีพิพาทต่าง ๆ ในศรีลังกา มีขั้นตอนระบบศาลในการตัดสินใช้เวลานานมาก

โอกาส

1) ประเทศศรีลังกามีโอกาสทางธุรกิจสูง เนื่องจากประเทศต้องการการฟื้นฟูและพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทำให้นักลงทุนไทยได้ประโยชน์จากการฟื้นฟูประเทศ

2) โอกาสที่แรงงานไทยจะไปทำงานที่ศรีลังกา มีมาก เพราะศรีลังกากำลังอยู่ในการฟื้นฟูประเทศ

3) ความขัดแย้งที่มีมาอย่างช้านาน ทำให้ไม่มีนักลงทุนเข้าไปทำตลาดในประเทศศรีลังกามากนัก โดยเฉพาะสินค้าอุปโภคบริโภคที่สินค้าหลายชนิดยังมีปริมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการ และคุณภาพยังไม่ดีพอ ซึ่งไทยสามารถเจาะตลาดสินค้าอุปโภคบริโภคได้ เพราะคนศรีลังกานิยมบริโภคสินค้าไทย โดยเฉพาะอาหารกระป๋อง อาหารแห้ง และอาหารแปรรูปต่าง ๆ

4) โอกาสในการใช้ศรีลังกาเป็นฐานการส่งออกสินค้าต่าง ๆ ไปยังอินเดีย และประเทศเอเชียใต้ อื่น ๆ ซึ่งการขนส่งจะใกล้กว่าการส่งออกจากไทย

เป็นการลดต้นทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน

5) การประกอบธุรกิจในประเทศศรีลังกาของนักลงทุนต่างชาติ น่าจะเข้าถึงผู้บริโภคชาวศรีลังกาได้ โดยไม่ยากนัก เนื่องจากประชาชนศรีลังกามีการปรับตัวง่าย และยอมรับวัฒนธรรมที่หลากหลายมาตลอด

อุปสรรค

1) ในกรณีที่นักลงทุนไทยประกอบธุรกิจผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกในประเทศศรีลังกา อาจมีอุปสรรคในการหาตลาดสินค้าส่งออก เพราะศรีลังกามีนโยบายให้นักลงทุนต้องมีการส่งออกสินค้าที่ผลิตได้ในสัดส่วนที่กำหนด

2) การอนุญาตการลงทุนจากต่างชาติมีหลายหน่วยงาน และหลายขั้นตอนที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งมีความเข้มงวดและรัดกุม และใช้เวลาพอสมควร ทำให้การประกอบธุรกิจมีความล่าช้าบ้าง

3) ภัยธรรมชาติต่าง ๆ เช่น น้ำท่วม ความแห้งแล้ง ซึ่งศรีลังกามีโอกาสเกิดบ่อย

4) ข้อมูลด้านการค้า การลงทุนยังมีไม่เพียงพอ ทำให้นักธุรกิจสองฝ่ายยังขาดข้อมูลที่จะเอื้อประโยชน์ต่อกัน

5) โครงสร้างสินค้าส่งออกหลายชนิดคล้ายคลึงกับไทย ทำให้พ่อค้าผู้ส่งออกไทยไม่ค่อยให้ความสนใจตลาดศรีลังกาเท่าที่ควร

6) ความไม่มั่นใจใจของนักลงทุนไทยเกี่ยวกับสถานการณ์ความมั่นคงภายในประเทศว่าขณะนี้ปัญหาทางการเมืองภายในประเทศสิ้นสุดลงแล้ว และประเทศได้เข้าสู่ภาวะปกติจริงหรือไม่ และเกรงว่าถ้าเข้าไปลงทุนในประเทศศรีลังกาแล้ว ถ้ามีปัญหาความไม่มั่นคงภายในประเทศขึ้นมา จะเกิดความเสียหายต่อธุรกิจของตนเป็นอย่างมาก

อุตสาหกรรมที่นักลงทุนไทยมีโอกาสลงทุน ในประเทศศรีลังกา

อุตสาหกรรมหรือธุรกิจที่นักลงทุนไทยสามารถเข้าไปลงทุนในประเทศศรีลังกามีหลายประเภท แต่ในที่นี้ จะขอกล่าวถึง ศักยภาพของอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มขยายตัวสูง นักลงทุนไทยมีศักยภาพและโอกาสประสบความสำเร็จในการเข้าไปลงทุน และรัฐบาลศรีลังกาให้การสนับสนุนดังนี้

ด้านการประมงและอาหารทะเลตากแห้ง

อุตสาหกรรมประมงเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่นักลงทุนไทยมีโอกาสเข้าไปลงทุน ที่เป็นเช่นนี้ เพราะประเทศศรีลังกามีน้ำน่าน้ำมาก มีทรัพยากรทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์ แรงงานท้องถิ่นมีความเชี่ยวชาญด้านการประมง มีค่าจ้างแรงงานในระดับต่ำ นอกเหนือจากนี้ รัฐบาลศรีลังกายังมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนภาคการประมง โดยได้เชิญชวนภาคเอกชนของไทยเข้าไปลงทุนทำการประมงในเขตน่านน้ำทางตะวันออกและทางเหนือของศรีลังกา รวมถึงการทำฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ หรือตั้งโรงงานแปรรูปสัตว์น้ำอีกด้วย

จากที่กล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า อุตสาหกรรมประมงของประเทศศรีลังกาดึงดูดนักลงทุนไทยให้เข้าไปลงทุนเป็นอย่างมาก และนักลงทุนไทยก็มีความสามารถ มีความชำนาญ มีการใช้เทคโนโลยีในการผลิต และการเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มีความพร้อมที่จะขยายการผลิต และขยายตลาดไปยังประเทศศรีลังกาได้ อีกทั้งผู้บริโภคในประเทศศรีลังกา และประเทศเพื่อนบ้านก็นิยมบริโภคอาหารทะเลแปรรูปเป็นอย่างมาก จึงเป็นโอกาสที่นักลงทุนไทยจะเข้าไปใช้ประโยชน์จากประเทศศรีลังกาในการ

สรรหาวัตถุดิบคุณภาพดี แรงงานราคาถูก โดยใช้ศรีลังกาเป็นประตูการค้า ส่งผลิตภัณฑ์ไปยังประเทศใกล้เคียง เช่น ประเทศอินเดีย ซึ่งเป็นตลาดขนาดใหญ่ได้

สำหรับอุตสาหกรรมการผลิตอาหารทะเลตากแห้งก็ได้รับความนิยมทั้งจากประชาชนในประเทศศรีลังกา และประเทศในแถบเอเชียเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะปลาแห้ง กุ้งแห้ง และปลาหมึกแห้ง ถ้านักลงทุนไทยไปตั้งโรงงานการผลิตขึ้นในประเทศศรีลังกา ก็จะลดปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบลงไปได้ เพราะมีวัตถุดิบสำหรับการผลิตเป็นจำนวนมาก

จากข้อมูลการค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศศรีลังกา (ตารางที่ 3) จะเห็นได้ว่า ประเทศศรีลังกา นำเข้าปลาแห้งจากประเทศไทยเป็นอันดับ 1 โดยในปี 2556 มีการนำเข้าสูงถึง 1,424.65 ล้านบาท จึงสามารถกล่าวได้ว่า อุตสาหกรรมการผลิตอาหารทะเลตากแห้ง ถือเป็นหนึ่งอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพเพียงพอที่นักลงทุนไทยน่าจะพิจารณาเข้าไปลงทุน เพราะสามารถตอบสนองความต้องการบริโภคที่มีอย่างสูงของประชาชนศรีลังกาได้ และยังสามารถส่งออกไปจำหน่ายยังประเทศใกล้เคียงได้

อย่างไรก็ตาม การเข้าไปดำเนินธุรกิจในประเทศศรีลังกา จะต้องเป็นการประมงในรูปแบบการตกปลาในทะเลน้ำลึกเท่านั้น เพราะธุรกิจประมงชายฝั่งเป็นธุรกิจสงวนไว้สำหรับคนศรีลังกาเท่านั้น โดยนักลงทุนไทยสามารถเข้าไปตั้งโรงงานผลิตสินค้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหารทะเลได้ในหลากหลายรูปแบบ เช่น ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแห้งแปรรูปหรือแช่แข็ง และยังสามารถต่อยอดไปยังอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ ได้ เช่น โรงงานผลิตน้ำแข็ง อุตสาหกรรมห้องเย็น และบรรจุภัณฑ์ เป็นต้น

ด้านการก่อสร้าง

รัฐบาลศรีลังกาส่งเสริมให้นักลงทุนไทยเข้าไปลงทุนในศรีลังกาในภาคการก่อสร้าง ไม่ว่าจะเป็นการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน การก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัย โรงแรม อาคารสำนักงาน ถนนหนทางต่าง ๆ ซึ่งโครงการประเภทนี้ต้องใช้เงินทุนค่อนข้างมาก ผู้ประกอบการที่สนใจมักเป็นบริษัทขนาดใหญ่ มีเสถียรภาพทางการเงินเป็นอย่างดี โดยการก่อสร้างที่พักอาศัย โรงแรม อาคารสำนักงานต่าง ๆ เมืองที่มีศักยภาพเหมาะแก่การเข้าไปลงทุน คือ เมืองโคลัมโบ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศ เพราะมีความต้องการที่อยู่อาศัยสูง อาจสร้างรูปแบบคอนโดมิเนียม อพาร์ทเมนต์ หรือจะเป็นอาคารสำนักงานก็ได้ โดยแนวโน้มความต้องการยังมีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพราะมีคนหลังไหลเข้าไปประกอบธุรกิจและท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ด้านการท่องเที่ยวและการบริการ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ในปี 2557 มีนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศไปเที่ยวในประเทศศรีลังกาสูงถึง 1,527,153 คน และคาดว่าจะเพิ่มถึง 2.5 ล้านคนในปี 2559 รัฐบาลศรีลังกาจึงต้องการสร้างภาพลักษณ์ให้ประเทศเป็นเมืองท่องเที่ยว โดยมีการนำยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยว (Tourism Development Strategy) ออกมาใช้ตั้งแต่ปี 2554-2559 โดยธุรกิจที่นักลงทุนไทยควรลงทุนด้านการท่องเที่ยวและบริการ สามารถจำแนกประเภทธุรกิจได้ ดังนี้

1) ธุรกิจท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทย-ประเทศศรีลังกา

ธุรกิจท่องเที่ยวถือเป็นธุรกิจที่น่าจับตามองเป็นอย่างมาก เพราะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ตลอดจนการดำเนินงานไม่ต้องใช้เงินทุนมากนัก ธุรกิจขนาด

กลางที่มีเงินทุนจำกัดสามารถประกอบธุรกิจได้ อีกทั้งประชากรทั้งสองประเทศก็เป็นพุทธศาสนิกชนเช่นเดียวกัน สามารถจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงพุทธเพื่อมาสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และสัมผัสวัฒนธรรมของประเทศได้

ในทางกลับกัน บริษัททัวร์ของคนไทยก็สามารถจัดทัวร์เพื่อให้คนศรีลังกาเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงพุทธ และสัมผัสวัฒนธรรมไทยได้เช่นกัน โดยจัดโปรแกรมทัวร์ในลักษณะท่องเที่ยวเชิงพุทธ เพื่อให้นักท่องเที่ยวมาสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ตามสถานที่สำคัญต่าง ๆ ชมตลาดน้ำ หรือจะไปจังหวัดอยุธยา เพื่อชมโบราณสถานต่าง ๆ ก็ได้

2) ร้านอาหารไทย

ปัจจุบัน ศรีลังกามีร้านอาหารไทยอยู่ประมาณ 6 ร้าน เช่น ร้านสยามเฮ้าส์ และร้านอาหารไทยในโรงแรม Cinnamon Grand Colombo โดยร้านสยามเฮ้าส์ถือเป็นร้านอาหารไทยแห่งแรกในประเทศศรีลังกา ที่ดำเนินธุรกิจยาวนานมากกว่า 20 ปีแล้ว และได้เปิดสาขาใหม่ที่สนามบินโคลัมโบ โดยอาหารไทยเป็นที่นิยมของคนศรีลังกาและคนต่างชาติในประเทศศรีลังกาเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากโรงแรมระดับห้าดาวมักนิยมจัดเทศกาลอาหารไทย เช่น โรงแรมฮิลตัน ในเมืองโคลัมโบ ซึ่งถือเป็นกลยุทธ์ทางการตลาดในการเรียกลูกค้าที่ชื่นชอบอาหารไทยได้เป็นอย่างดี โดยอาหารที่ได้รับความนิยม ได้แก่ ส้มตำ ต้มยำ ยำ แกงใส่เครื่องเทศรสจัดจ้านจำพวก แกงเขียวหวาน หรืออาหารจานเดียว เช่น ผัดซีอิ้ว ผัดไทย ถ้านักลงทุนเข้ามาประกอบธุรกิจด้านนี้ จะได้กลุ่มเป้าหมายหลากหลายกลุ่ม ทุกคนท้องถิ่นศรีลังกา คนต่างชาติที่อาศัยอยู่ในศรีลังกา รวมถึงนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวไทย

3) ธุรกิจโรงแรม

ปัจจุบัน ประเทศศรีลังกามีชาวต่างชาติหลังไหลเข้าไปท่องเที่ยวจำนวนมาก ทั้งไปท่องเที่ยวและไปติดต่อธุรกิจ แต่จำนวนโรงแรมมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ ดังจะเห็นได้จากในปี 2555 มีโรงแรมทั้งสิ้นจำนวน 269 แห่ง ซึ่งในจำนวนนี้ ตั้งอยู่ในเมืองหลวงโคลัมโบเพียง 20 แห่ง รวม 3,054 ห้อง และตั้งอยู่รอบเมืองโคลัมโบเพียง 57 แห่ง รวม 2,856 ห้องเท่านั้น ในขณะที่มีนักท่องเที่ยวหลังไหลเข้าไปกว่าหนึ่งล้านหกแสนคนต่อปี จึงเห็นได้ชัดว่า ธุรกิจโรงแรมยังมีศักยภาพและเป็นที่ต้องการเป็นอย่างมาก ซึ่งตรงกับอุปนิสัยคนไทยที่ยิ้มแย้ม แจ่มใส รักการให้บริการ โดยเมืองที่มีความต้องการด้านห้องพักสูง คือเมืองโคลัมโบ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศ เพราะมีอัตราการเจริญเติบโตสูง และเป็นศูนย์กลางด้านธุรกิจของประเทศศรีลังกา

ยุทธศาสตร์การลงทุนในประเทศศรีลังกา

นักลงทุนไทยมีโอกาสเข้าไปทำธุรกิจในประเทศศรีลังกาสูง เพราะประเทศต้องการการลงทุนและการพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน อีกทั้งรัฐบาลศรีลังกาก็มีความประสงค์จะให้นักลงทุนไทยเข้าไปลงทุน และพร้อมให้การสนับสนุนเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม การเข้าไปประกอบธุรกิจของนักลงทุนไทยจะขึ้นอยู่กับความพร้อม ความสนใจ และความถนัดของนักลงทุนเป็นหลัก โดยยุทธศาสตร์การลงทุนสามารถจำแนกได้ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การหาแหล่งเงินทุน

การเตรียมความพร้อมด้านแหล่งเงินทุนถือเป็นปัจจัยสำคัญอันดับต้น ๆ ที่นักลงทุนควรให้ความสำคัญ เพราะแหล่งเงินทุนมีหลากหลายรูปแบบ มี

การให้อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไขการกู้ที่แตกต่างกัน นักลงทุนควรเปรียบเทียบระหว่างแหล่งเงินทุนภายในประเทศและภายนอกประเทศว่า แหล่งเงินทุนใดให้ข้อเสนอด้านดอกเบี้ย เงื่อนไขการลงทุนที่ดีที่สุด และแหล่งเงินทุนใดมีความน่าเชื่อถือที่สุด โดยแหล่งเงินทุนที่ดีไม่จำเป็นต้องเป็นแหล่งเงินทุนที่ให้ดอกเบี้ยต่ำเสมอไป ควรพิจารณาเงื่อนไขของสัญญา และ ความน่าเชื่อถือของแหล่งเงินทุนเป็นสำคัญด้วย โดยส่วนใหญ่แหล่งเงินทุนที่ดีที่สุด น่าจะเป็นแหล่งเงินทุนจากประเทศไทย เพราะรับรู้ข้อมูล สถานภาพ เสถียรภาพทางการเงินของบริษัทที่อยู่แล้ว และบางครั้งยังคงเคยเป็นลูกค้าของแหล่งเงินทุนนั้น ๆ อยู่แล้ว ทำให้ขั้นตอนทั้งการยื่นเอกสาร การพิจารณา การขออนุมัติไม่ล่าช้า ไม่เหมือนกรณีการกู้จากแหล่งเงินทุนในประเทศศรีลังกา ที่ยังไม่มีข้อมูลทั่วไป และข้อมูลทางการเงินของบริษัท ทำให้การอนุมัติ ต้องผ่านขั้นตอนการยื่นเอกสาร การพิจารณา การตรวจสอบ ตลอดจนการอนุมัติ ซึ่งอาจล่าช้าได้

2. ยุทธศาสตร์การใช้แรงงาน

ก่อนเข้าไปประกอบธุรกิจในประเทศศรีลังกาของนักลงทุนไทย จำเป็นอย่างยิ่งที่ควรพิจารณาธุรกิจของตนก่อนว่า มีความจำเป็นต้องใช้แรงงานที่มีทักษะเฉพาะด้านหรือไม่ ตัวอย่างเช่น ภาคธุรกิจก่อสร้าง ควรพิจารณารูปแบบการก่อสร้างว่า จะต้องใช้แรงงานฝีมือมากน้อยเพียงใด เพราะถ้าเป็นการก่อสร้างที่อยู่อาศัย ถนนหนทาง หรือการก่อสร้างพื้นฐานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคมากนัก สามารถใช้แรงงานท้องถิ่นได้ โดยมีจำนวนแรงงานท้องถิ่นพร้อมให้บริการอยู่แล้ว ซึ่งนักลงทุนต่างชาติที่เข้าไปลงทุน มักจะใช้แรงงานท้องถิ่น เพราะแรงงานมีคุณภาพ และค่าแรงถูก และหลีกเลี่ยงที่จะจ้างแรงงานต่างชาติถ้าไม่จำเป็น เพราะกรณีจำเป็นต้องจ้างแรงงาน

ต่างชาติ จะต้องทำเรื่องขออนุมัติจ้างแรงงานต่างชาติ จากสำนักงานส่งเสริมการลงทุน ประเทศศรีลังกา (BOI) โดย BOI จะพิจารณาจากประเภทและความจำเป็นของธุรกิจ ซึ่งนักลงทุนต้องพิสูจน์ให้เห็นได้ว่า ธุรกิจของตนมีความจำเป็นต้องใช้แรงงานต่างชาติ และขาดแคลนแรงงานท้องถิ่นที่มีทักษะจริง ๆ จึงจะได้รับอนุญาตให้จ้างแรงงานต่างชาติได้ ซึ่งขั้นตอนการยื่นเรื่องพิสูจน์จนถึงการอนุมัติจะใช้เวลาค่อนข้างนาน ดังนั้น นักลงทุนควรดำเนินการยื่นเรื่องต่อ BOI ตั้งแต่เนิ่น ๆ เพื่อให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

3. ยุทธศาสตร์การได้มาซึ่งการยกเว้นภาษีชั่วคราว

เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิประโยชน์ที่นักลงทุนควรจะได้รับ ก่อนการประกอบธุรกิจประเภทใดก็ตาม ควรมีการพิจารณาประเภทการลงทุน จำนวนเงินทุนขั้นต่ำที่มีสิทธิขอรับสิทธิประโยชน์ด้านการยกเว้นภาษีก่อน เพราะสิทธิประโยชน์การลดเก็บภาษีชั่วคราว จะขึ้นอยู่กับประเภทธุรกิจ และจำนวนเงินทุนขั้นต่ำ ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับการลงทุนที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในการอนุมัติให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุนต่างชาติ หากมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามประเภทกิจการ สรุปได้ดังนี้

1) ธุรกิจขนาดเล็ก-บริษัทตั้งใหม่ ที่จัดตั้งขึ้นภายในวันที่ 31 มีนาคม 2558 มีสิทธิได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 4 ปี ขึ้นอยู่กับประเภทและจำนวนเงินทุนขั้นต่ำ

2) ธุรกิจขนาดกลาง-บริษัทตั้งใหม่ที่จัดตั้งขึ้นภายในวันที่ 31 มีนาคม 2558 มีสิทธิได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 4-6 ปี ขึ้นอยู่กับ

ประเภทและจำนวนเงินทุนขั้นต่ำ

3) ธุรกิจขนาดใหญ่-บริษัทตั้งใหม่มีสิทธิได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 6-13 ปี ขึ้นอยู่กับประเภทและจำนวนเงินทุนขั้นต่ำ

4) การขยาย/เพิ่มการลงทุนในธุรกิจต่าง ๆ จะมีสิทธิประโยชน์ในการนำค่าใช้จ่ายในการลงทุนมาหักภาษีได้

5) ธุรกิจที่ผลิตสินค้าเพื่อทดแทนการนำเข้า แบ่งเป็น 2 กรณี ได้แก่

- บริษัทตั้งใหม่ ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 5 ปีตามเงื่อนไขที่ BOI กำหนด
- บริษัทที่มีอยู่เดิม ได้รับอัตราภาษีลดหย่อน 12% เป็นเวลา 5 ปี และค่าใช้จ่ายสามารถนำมาหักภาษีได้

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่า หลักเกณฑ์การได้รับสิทธิประโยชน์จะเป็นไปตามเงื่อนไขที่ BOI กำหนด ดังนั้น ธุรกิจจะต้องทราบว่าธุรกิจของตนเข้าเกณฑ์ได้รับสิทธิประโยชน์ในข้อใด และยื่นขอรับสิทธิประโยชน์ตามนั้น เพราะถ้ายื่นผิดพลาด การยื่นใหม่จะมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก และใช้เวลานาน

4. ยุทธศาสตร์การเลือกทำเลที่ตั้งเพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิประโยชน์การลงทุน

การเลือกทำเลที่ตั้งสำหรับการลงทุนเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากบางพื้นที่ก็ไม่มีสาธารณูปโภคหรือพลังงานเพียงพอ ทำเลที่ตั้งสถานประกอบการที่ดีควรเป็นทำเลที่ไม่ไกลจากท่าเรือ ไม่ไกลจากระบบคมนาคมขนส่ง เพื่อให้เข้าถึงท่าเรือ ท่าอากาศยานได้ง่าย และนอกจากพิจารณาทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมแล้วยังต้องพิจารณาสหสิทธิประโยชน์ที่นักลงทุนจะได้รับ ถ้าเลือกตั้งสถานประกอบการในเขตการลงทุนผลิตสินค้า

เพื่อการส่งออก ((Export Processing Zones: EPZs) และสวนอุตสาหกรรม (Industrial Parks: IPs)⁴ จะมีสิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคครบครัน อีกทั้ง นักลงทุนจะมีโอกาสได้รับสิทธิประโยชน์หลายประการ โดยการอนุมัติสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ จะขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์การคัดเลือกและนโยบายของรัฐ

สุดท้ายนี้ สามารถกล่าวได้ว่า ประเทศศรีลังกา เป็นประเทศที่เหมาะสมให้นักลงทุนไทยเข้าไปลงทุน ทั้งนี้เพราะประเทศมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีความสัมพันธ์ทางการค้ากับประเทศไทยมาอย่างยาวนาน อีกทั้งรัฐบาลศรีลังกาก็สนับสนุนให้นักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุนในประเทศ มีการจัดตั้งหน่วยงานภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวก และให้สิทธิประโยชน์ทางการลงทุนแก่นักลงทุนต่างชาติมากมาย โดยอุตสาหกรรมที่นักลงทุนไทยมีศักยภาพเข้าไปลงทุน ได้แก่ ภาคการประมง ภาคการก่อสร้าง ภาคการท่องเที่ยวและบริการ โดยนักลงทุนไทยที่สนใจเข้าไปลงทุน ควรเตรียมความพร้อมในหลาย ๆ ด้าน เช่น ควรศึกษากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ควรหาแหล่งเงินทุนให้พร้อม ซึ่งสามารถหาได้ทั้งจากแหล่งเงินทุนในประเทศไทยและในประเทศศรีลังกา อีกทั้งควรเลือกตั้งสถานประกอบการในเขตประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน และเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาต่าง ๆ ทั้งทางด้านระบบสาธารณูปโภค และปัญหาการถือครองที่ดิน เป็นต้น

บรรณานุกรม

- Asian Development Bank. 2015. **Sri –Lanka : Opportunities of Sri Lanka** [Online]. Available: <http://www.adb.org/countries/sri-lanka/opportunities>
- Board of Investment of Sri Lanka. 2012. **Duty Free Facilitation** [Online]. Available: http://www.investsrilanka.com/setting_up_in/duty_free
- Board of Investment of Sri Lanka. 2012. **Section 16/17/Strategic Development Act** [Online]. Available: http://www.investsrilanka.com/setting_up_in/section_16_17_sda
- Board of Investment of Sri Lanka. 2012. **Setting up in Sri Lanka** [Online]. Available: http://www.investsrilanka.com/setting_up_in/boi_zones
- Board of Investment of Sri Lanka. 2012. **Setting up in Sri Lanka : Introduction** [Online]. Available: http://www.investsrilanka.com/setting_up_in/what_introduction
- Board of Investment of Sri Lanka. 2012. **Strong Resilient Economy** [Online]. Available: http://www.investsrilanka.com/why_sri_lanka/strong_resilient_economy

⁴ ปัจจุบันประเทศศรีลังกา มี EPZs จำนวน 10 แห่ง และ IPs จำนวน 2 แห่ง โดยเขตการลงทุนถือเป็นหนึ่งในนโยบายส่งเสริมการลงทุนของประเทศ ถ้าผู้ลงทุนรายใดตั้งสถานประกอบการในเขตลงทุนเหล่านี้ นักลงทุนจะได้รับสิทธิพิเศษหลายประการ เช่น ได้รับความช่วยเหลือในพิธีการศุลกากร ได้รับการยกเว้นภาษีสำหรับการนำเข้าสิ่งของที่นำมาใช้เพื่อการผลิต และได้รับการยกเว้นภาษีชั่วคราว เป็นต้น

- Board of Investment of Sri Lanka. 2012. **Welcome to BOI** [Online]. Available: http://www.investsrilanka.com/about_us
- Central Bank of Sri Lanka. 2012. **Statistics of Sri Lanka** [Online]. Available: http://www.cbsl.gov.lk/htm/english/08_stat/stat.html
- Maraprunkwan, Pisan. 2012. **Sri Lanka's Market** [Online]. Available: <http://www.ryt9.com/s/expd/1020508> (in Thai).
- ไพศาล มะระพุกษ์วรรณ. 2555. **ตลาดศรีลังกา** [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก: <http://www.ryt9.com/s/expd/1020508>
- Royal Thai Embassy, Colombo, Sri Lanka. 2012. **Investment in Sri Lanka** [Online]. Available: <http://thaiembassy.org/colombo/bic/index.php>
- Royal Thai Embassy, Colombo, Sri Lanka. 2012. **Overview of Sri Lanka** [Online]. Available: <http://thaiembassy.org/colombo/bic/index.php>
- The Sri Lanka Tourism Development Authority (SLTDA). 2014. **Tourism Research and Statistic** [Online]. Available: <http://www.sltda.lk/statistics>
- Thailand. Department of South Asian, Middle East and African Affairs. 2012. **Democratic Socialist Republic of Sri Lanka** [Online]. Available : <http://sameaf.mfa.go.th/th/country/south-asia/detail.php?ID=11#1> (in Thai).
- กรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลาง และแอฟริกา. 2555. **สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา** [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก: <http://sameaf.mfa.go.th/th/country/south-asia/detail.php?ID=11#1>
- Thailand. Department of Trade Negotiations. 2012. **Progress on Thai Free Trade Area with BIMSTEC** [Online]. Available: <http://www.thaifta.com/thaifta/Home/NegoLastestStatus/tabid/117/Default.aspx> (in Thai).
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. 2555. **ความคืบหน้าการเจรจาเขตการค้าเสรีของไทยกับ BIMSTEC** [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก: <http://www.thaifta.com/thaifta/Home/NegoLastestStatus/tabid/117/Default.aspx>
- Thailand. Ministry of Foreign Affairs. 2012. **International Economic Agreements** [Online]. Available: <http://www.mfa.go.th/business/th/home> (in Thai).
- กระทรวงการต่างประเทศ. 2555. **กรอบความร่วมมือเศรษฐกิจระหว่างประเทศ** [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก: <http://www.mfa.go.th/business/th/home>
- Thailand. Office of the Permanent Secretary Ministry of Commerce. 2013. **International Trade Statistics between Thailand and Sri Lanka** [Online]. Available: <http://www2.ops3.moc.go.th> (in Thai).
- สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์. 2556. **สถิติการค้าระหว่างประเทศไทยกับศรีลังกา** [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก: <http://www2.ops3.moc.go.th>
- Tunsri, Konwit, et al. 2014. "Financial Access for Small and Medium Enterprises (SMEs) in the Northeastern Region." **University of the Thai Chamber of Commerce Journal**

34, 3: 1-19. (in Thai).
กรวิทย์ ตันศรี, และคณะ. 2557. “แนวทางการเข้าถึง
แหล่งเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด

ย่อม (SMEs) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.”
วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
34, 3: 1-19.

Ms. Tassuree Premsrirut is an Assistant Professor in the School of Economics, University of the Thai Chamber of Commerce (UTCC), Bangkok, Thailand. Her research interests include industrial economics, finance, international trade and marketing,